

P

Dějiny školy

Po 2. světové válce administrativně
nově vznikl územní - dle do
krajů a katastrů / 14 krajů celkově
všechny děti obdržely papír
mimořádně. Skončil a u
Městského úřadu Pán.

s pomocí
velký rok,
i s těmi a
u nás
aniž, lid
a srovná
a v poho
u křesťanských svými dělníky
a člověka: „Bída každému,
a těchto maličkých. Tomu
kámen pánovný připravené k
uvážen byl do hlubokosti a
mít uvědomte si, že jedna
mé plodky, ne budeme a
aké děti, že jsou ten Va

Dějiny školy

Po dobu, kdy byla obec Pavlov přičleněna k farnosti v Dolních Věstonicích, do roku 1740, docházely pavlovské děti rovněž do tamní školy. – Zároveň s vysvěcením kostela roku 1740 byla zřízena i škola, která se nacházela pod společnou střechou radnice a obec-

v prvním poschodí budovy. Rozměry těchto pokojů činily 2,53 m x 3,44 m a 4,42 m x 3,44 m.

Při dolní straně budovy, naproti domu čp. 36, se nacházel malý dvorek, kde byl záchod, který sloužil nejen učitelské rodině, ale i školákům a návštěvníkům

Budova obecního úřadu, kde se nacházel obecní hostinec a do roku 1862 i škola. (pohlednice, 1890)

ního hostince – v budově dnešního úřadu. Byla to pouze jednotřídní triviální škola, v níž se vyučovalo čtení, psaní a počítání. Vchod do učebny vedl z ulice přes malou předsíň, odkud se vlevo vcházelo do obecního hostince (dnešní zasedací místnost) a vpravo přes tmavou předsíň a přes čtyři schody do radniční místnosti. Kuchyně pro učitele, která měla otevřený komín, se nacházela vpravo od vchodu do učebny a vlevo od vchodu do obecního úřadu. Tato kuchyně, která nebyla uzavřena a přes kterou byl volný průchod, sloužila rovněž k vytápění radnice a učebny. Při vstupu do učebny procházely děti bezprostředně vedle kamen, neboť vzdálenost od kamen ke dveřím učebny činila pouze 1,26 m. Velmi nízká učebna byla 11,38 m dlouhá, 5,15 m široká a měla čtyři velmi malá okna o rozměrech 1,04x0,63 m. Proto se v zimních měsících do 10 hodin dopoledne nedalo v učebně číst ani psát. Tato učebna se nacházela v dnešních dvou zadních místnostech obecního úřadu, kde okna směřují k domu čp. 36. Tehdy to byla jedna dlouhá místnost se čtyřmi malými okny.

Vlevo od vchodu do učebny vedlo 12 velmi příkrých schodů do bytu pro učitele. Tento byt se skládal z malé tmavé předsíňe a ze dvou velmi malých pokojů –

hostince. Vstup do dvora byl možný jen přes ulici, což při náledí nebo deštivém počasí bylo velmi obtížné a nepříjemné. – V kronice je uvedeno, že učitel Václav Jellinek (na škole působil od roku 1841 do roku 1853), který měl početnější rodinu, obdržel po mnoha prosbách další tmavou místnost, která se nacházela v přízemí radniční budovy, naproti nynější čekárny, vedle bývalého obecního arestu. Tato tmavá místnost bez oken sloužila dospívajícím dětem učitele jako ložnice. Učitel dostával tehdy od každého dítěte v I. třídě čtvrtletně 24 krejcarů, za každé dítě v II. třídě čtvrtletně 36 krejcarů. Kromě toho měl zdarma byt a o vinobraní měl právo vybírat od občanů mošt – 15 věder ročně. Dále měl nárok na příděl 18 měřic žita z obecní stodoly. Měl rovněž nárok na menší pole, za což ale měl povinnost denně obstarávat zvonění a také zvonění o bohoslužbách. Dle záznamu v kronice dostával učitel Václav Jellinek od obce ročně 28 zlatých (21 zlatých učitelský plat, 4 zlatky na inkoust a 3 zlatky za obsluhu věžních hodin). Kromě toho dostával z kostelní pokladny 12 zlatých a 32 krejcarů za zvonění, za účast na pohřbech, za křtiny a za účast při zaopatřování.

V kronice je také uvedeno, že učitel Florian Urban, který zde působil od roku 1854, si velmi často stěžoval

Dějiny školy

na rušení nočního klidu, k čemuž docházelo hlavně při zábavách, nebo při schůzích. Vstupními dveřmi se totiž vcházelo nejen do bytu učitele a do školní budovy, ale i do obecního úřadu a také do hostince. Proto byly později z malé předsíně probourány dveře a tím získala škola zvláštní vchod. Přípisem ze dne 3. června 1856 nařídily vyšší úřady obecní radě v Pavlově výstavbu nové školní budovy. K uskutečnění tohoto příkazu došlo v roce 1860 až 1862.

Obecní radě se podařilo roku 1859 odkoupit selskou usedlost čp. 128, kterou vlastnil jistý Rafael Rohrer. Usedlost zakoupená za 7.000 zlatých byla zbourána a za 22.000 zlatých byla postavena nová školní budova. K dokončení výstavby nové školní budovy došlo roku 1862.

Budova měla dvě učebny a jeden služební byt pro učitele. Při zahájení vyučování v nové budově roku 1862 byla odhalena na chodbě školy pamětní deska tohoto znění:

J. Judex – farář, Antonín Wedl – přednosta obce, J. Schneider a J. Gröll – radní, Florean Urban – školní učitel.

Školní učitel Urban zemřel 9. května 1864. Po jeho smrti nastoupil nejdříve jako provizorní učitel Josef Schön. Definitivním učitelem se stal 29. září 1864 a 1. února 1875 byl jmenován do funkce řídícího učitele. Od 1. března činil jeho roční plat 750 zlatých, z toho učitelský plat 550 zlatých, funkční plat 200 zlatých. Za hraní na varhanech v kostele obdržel z kostelní pokladny 30 zlatých ročně a obec přispěla k tomu ještě částkou 60 zlatých ročně. Na škole působil do 2. listopadu 1896, kdy odešel do penze.

Roku 1885 byla prostorově nevyhovující školní budova znovu za 7.000 zlatých rozšířena o dvě třídy, směrem do dvora. Budova zůstala v tomto provedení z roku 1885 zachována dodnes, neboť od uvedeného roku nedošlo již k další přestavbě ani přístavbě.

V říjnu 1885 bylo na zdejší škole zahájeno vyučování ručních prací. Učitelka působila současně i v Milovicích a její roční plat činil 280 zlatých, z Milovic obdržela 160 zlatých a z Pavlova 120 zlatých. První učitelkou byla slečna Amálie Hünnelová, která zde působila pouze půl roku, neboť koncem března 1886 odešla do Březí. Na uvolněné místo nastoupila slečna Julie Gliwitzy.

V roce 1890 byl na dvoře školní budovy postaven podél sousedního domu krytý chodník, který vedl k žákovským záchodům.

Rozhodnutím obecní rady ze dne 3. března 1927 byl pod Pavlovem na rozcestí Dolní Věstonice–Milovice

Budova školy (kolem roku 1900)

zakoupen pozemek (25 arů a 63 m²), na kterém byla zřízena školní zahrada.

Z obecního rozpočtu se tehdy dostávalo škole značné finanční podpory, ročně 15.000 Kč. Už tehdy hradila obec Pavlov všem dětem veškeré výdaje na učebnice – školní knihy, sešity, výkresy, inkoust apod.. Škola byla vybavena učebními pomůckami, byla zřízena cvičná školní kuchyně a školní dílna.

Největší počet žáků byl zaznamenán ve školním roce 1918/19, a to 242 dětí, z toho 119 chlapců a 123 děvčat.

V roce 1937 bylo během prázdnin do školy zainstalováno elektrické osvětlení, náklady činily 1.680 Kč

Škola v Pavlově (1939)

Řídící učitel František Friedrich

Dějiny školy

Do dějin zdejší školy se zapsal řídící učitel František Friedrich, který zde působil od roku 1918 až do roku 1945. Do roku 1934 zde působil jako učitel, od roku 1935 jako definitivní řídící učitel zdejší školy.

Obecná škola (1945)

Vyučování na zdejší německé OBECNÉ ŠKOLE bylo ukončeno 21. dubna 1945.

Dnem 1. srpna 1945 byl přidělen na zdejší školu jako řídící učitel Karel Prokop, dříve působící v pomocné třídě při obecné škole v Drahlíně na okrese Příbram.

První vyučovací den školního roku 1945/46 byl zahájen 3. září 1945, o 8 hodině ranní.

V tento den byl již přítomen přidělený literární učitel Tomáš Fiala, který přišel do pohraničí ze Zlína.

Řídící učitel Karel Prokop vyzdvihl v zahajovacím proslovu poslání školy, tradici obce a zdůraznil nutnost vzájemné podpory školy ze strany vedení obce, místních spolků a zejména rodičů. K slavnostnímu zahájení vyučování se dostavili zástupci hasičského sboru, Slovácké svépomoci, místní skupiny Svazu české mládeže, sportovního klubu, Čsl. strany lidové, Komunistické strany Čsl., Hospodářského družstva, vinařského družstva, hospodářské a rolnické komise a rodiče. V závěru zahajovacího shromáždění bylo usneseno

poslat pozdravné přípisy p. prezidentu Dr. E. Benešovi a vládě, p. min. školství a osvěty prof. Dr. Zdeňku Nejedlému do Prahy a zmocněnci min. školství a osvěty p. Antonínu Mrňousovi do Mikulova.

27. listopadu 1945 byla zvolena místní školní rada (MŠR). Předsedou byl zvolen Karel Prokop, jednatelem Tomáš Fiala, pokladníkem František Zvonek. Dalšími členy byli Josef Čížek, Tomáš Števluják, Rudolf Foltýn a Jan Kudláček. Byl sestaven školní rozpočet ve výši 100.000 Kčs. Na návrh říd. učitele hradila škola veškeré výdaje na školní potřeby.

V prosinci 1945 se uskutečnilo první veřejné vystoupení školních dětí, bylo sehráno divadelní představení hry L. Tesařové Ježíškovo narození.

Do školní kroniky provedl řídící učitel Karel Prokop 30. prosince 1945 tento zápis:

Dobře volená a provedená ránoční
hra měla význam, a obdiv a spokojenost
širokého publika. Divadlo provedeno
v národních krojích. Úroveň velmi slušná,
finanční výhled - 3.200,- Kčs - velmi uspokojivý.
Tato částka bude uložena ve sdružení
„Společnost a kulturní spolky“ a
přidáním dot. bude založen promítací
půstroj. Školní divadlo „Ježíškovo narození“
přijelo také mnohé historické věci pro-
něch českých ráno pod historickým
Carlovským velkým. Žijí anketu nad lu-
brý bellemským, a na emi pak o listem
dobře víte“ platilo o přátelství lásky věci
v tomto krásném kouzlu jím málo

Dějiny školy

28. února 1946 se vzdal funkce předsedy MŠR Karel Prokop, uvolněnou funkci převzal Antonín Hromádka.

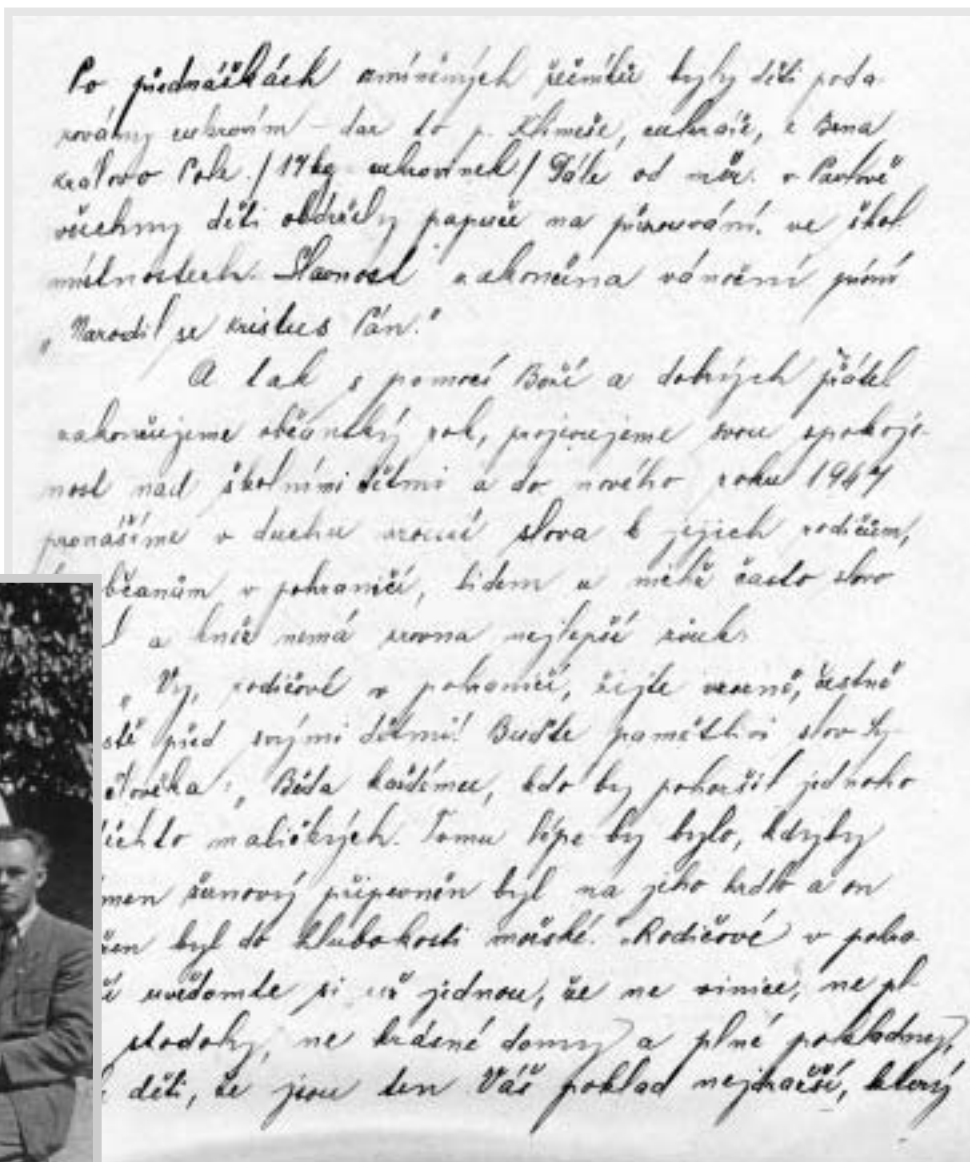
19. června 1946 natočil brněnský rozhlas ve zdejší škole pořad o národních písních, ve kterém účinkovaly děti z 1. a 2. třídy. Píseň Tovačov, Tovačov zazpívaly dvojhlasně žákyně Emilie Sácká a Terezie Vacenovská. Pořad byl vysílán 8. prosince 1946.

23. června 1946, na zakončení školního roku v rámci Dětského týdne sehráli žáci místní školy dramatizaci Karafiátových Broučků. Vystoupení školních dětí mělo velkou odezvu, rovněž i finanční výsledky byly velmi uspokojivé – na vstupenkách bylo vybráno 1.650 Kčs.

21. prosince 1946 uspořádal učitelský sbor spolu s místní školní radou vánoční nadílku pro školní mládež. Ráno po bohoslužbách se sešli žáci, učitelé

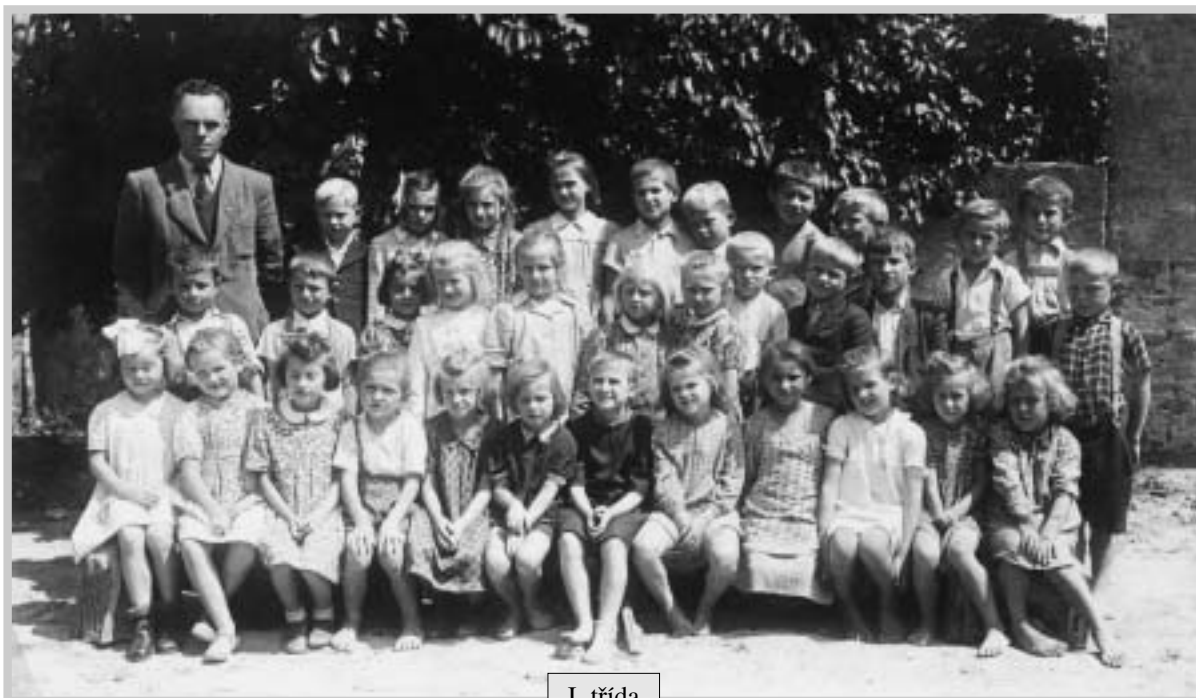
a občané ve vánočně vyzdobené místnosti školní budovy. O původu, smyslu a významu vánoc promluvil dp. Antonín Bradáč. K dětem promluvil rovněž předseda MŠR Antonín Hromádka.

Úryvek ze zápisu, který provedl v prosinci 1946 řídící učitel Karel Prokop do školní kroniky:

Na snímku zleva sedící: dp. Antonín Bradáč, Antonín Hromádka – předseda místní školní rady, Karel Prokop – řídící učitel školy, stojící: Josefa Dobešová – učitelka mateřské školy, Tomáš Fiala – učitel

Dějiny školy

I. třída

Červen 1947 – 1. třída, ve které bylo zapsáno 33 žáků. Vyučoval Karel Prokop, řídící učitel

1. řada zleva: Marie Österreicherová, Helena Placandová, Božena Horáčková, Slavomíra Jurigová, Miloslava Chludilová, Květoslava Štoudková, Ludmila Štoudková, ?, Marie Kovačiková, Marie Zemková, ?, ?

2. řada zleva: Miroslav Dohnal, ?, Erika Folková, Jarmila Kratochvílová, Jiřina Štoudková, Marie

Kršková, Anna Jurigová, ?, Milan Kudláček, Josef Zemánek, Karel Kovařík, František Zvonek

3. řada zleva: Josef Petřík, Marta Hnilicová, Anděla Zlámalová, Eva Zemánková, Vratislav Vlček, Edvin Schneider, – Příbyl, ?, Boleslav Kristek

Červen 1947 – 2. třída, ve které bylo zapsáno 40 žáků. Vyučoval Tomáš Fiala

1. řada zleva: Ludmila Veselá, Anna Chludilová, Marie

II. třída

Dějiny školy

Vacenovská, Anna Maradová, Emilie Foltýnová, Irena Žážová, Alena Hnilicová, Bernard Huspenina, – Bělík, Tomáš Kratochvíl, Rudolf Hanák, Drahoslav Franta
2. řada zleva: Jaroslav Hasala, Josefa Šilinková, Jarmila Hromádková, Františka Strapinová, Milada Nešporová, Vlasta Kovaříková, Ludmila Martišová, Vilém Topolanský, Jan Staněk, Josef Dekař, Milan Závada, Jaroslav Nešpor, Zdeněk Šišma, Emil Štoudek, Josef Čížek

3. řada zleva: učitel Tomáš Fiala, František Staněk, Anna Foltýnová, Anežka Topolanská, Pavla Snopková, Vlasta Hromádková, Anna Bacherová, Emilie Kratochvílová, Anna Ducháčková, Stanislav Zvonek, Antonín Krška

Školní prázdniny roku 1947 probíhaly ve znamení oprav školní budovy. Byla provedena oprava střechy, která si vyžádala celkovou částku 10.952 Kčs (1 m² = 14 Kčs). Dále byla provedena výměna oken, brisolitová omítka čelné stěny, nové schody a oprava okapových rour. Pokrývačské práce provedl Václav Hrabě z Lednice, stolařské práce Josef Donné z Dolních Věstonic. Výdaje za zednické práce činily 14.400 Kčs. Zednické práce prováděli Jan Blata, Josef

Snímek z opravy školní budovy v Pavlově srpen 1947
1. řada zleva: Antonín Hromádka, ?, Josef Krška, ?
2. řada zleva: Alois Bednář, Josef Štach

Blata, Jan Špaček a Jan Červínka, všichni ze Šardic. Značně vypomáhal i Josef Krška z Pavlova. Klempířské práce provedl pan Szkalca z Dol. Věstonic.

U příležitosti biřmování v Pavlově dne 10. května 1949 navštívil zdejší školu brněnský biskup ThDr. Karel Skoupý. Výpis ze školní kroniky:

*Národní škola v Pavlově
sbor učitelský a žactvo
ze srdečnou*

*+ Karel
biskup*

Pavlov, dne 10. května 1949

*Váženou návštěvou přel. pavlovskou školu
brněnský biskup ThDr. Karel Skoupý u příležitosti
biřmování dne 10. V. 1949. Společně přediskem školy
vedl prof. o. p. u. v. Tomášem Fialou. Za
školu děti přivítaly p. biskupem žákyně II. třídy
/ M. Vacenovská, E. Foltýnová, M. Kršková a A. Šilinková /
děkují slovy:*

*Excelsus, jsme ještě malí, ale chápeme, že
dušou Pána Boha nemohli bychom být živi.
Stejně tak nedobře bychom ušli bez vyhorolek,
učitelů a knoží*

Při ranním vítání před kostelem zazpívaly žákyně zdejší školy „Den slavný k nám zavítal“ a „Ecce sacerdos magnus“.

Básní St. Prokopové přivítali pana biskupa Ludmila Veselá, Erika Folková, Miroslav Maňák a Marie Hanáková.

Dějiny školy

I. třída

Školní rok 1950–1951

V září 1950 byla zdejší škola rozšířena na trojtřídní.

V I. třídě bylo zapsáno 18 žáků.

Nejlepší žáci: František Jeřábek, František Nešpor, Anna Strapinová

Ladislav Juriga, Karel Lukáš

2. řada zleva: Štěpán Dohnal, František Jařábek, František Nešpor, František Zlámal, František Čížek, Františka Zemková

3. řada zleva: Anna Jurigová, Anna Strapinová, Annemarie Kolbová-Cvrčková, Eva Němčická, Františka Antošová, Slávka Benáčková

4. řada zleva: Ludmila Petříková, ?, Marie Padalíková, ?.

Červen 1951 – I. třída

Vlevo administrátor Vladimír Petrů

vpravo řídící učitel Karel Prokop

1. řada zleva: Antonín Vašíček, Ladislav Pavlík,

II. třída

Dějiny školy

Dnem 1. dubna 1951 byla ustanovena na zdejší školu učitelka Květoslava Hobžová, která dříve vyučovala v Mikulově. Na zdejší škole převzala vyučování ve II. třídě, kde bylo zapsáno celkem 31 žáků.

Za snaživou píli projevenou během roku obdržely knižní odměnu žákyně: Marie Čížková, Božena Hasalová a Marie Maňáková.

II. třída

Administrátor Vladimír Petrů,
učitelka Květoslava Hobžová

1. řada zleva: Jan Bednář, Miroslav Papež, Karel Lukáš, Josef Kovačik, Jan Malinko

2. řada zleva: Karel Novák, František Kvapil, František Pavlík, Jiří Dohnal, ?, Helmut Österreicher

3. řada zleva: Boh. Franta, ?, Anna Kršková, Ludmila Žázová, Ludmila Kršková, Inge Springerová, Ladislav Pleva

4. řada zleva: Marie Kovačiková, Zdena Schneiderová, Marie Hanáková, Marie Vašíčková, Emilie Chludilová, Gertruda Kellnerová

5. řada zleva: Božena Hasalová, Marie Maňáková, Ludmila Zemková, Helena Malinká, Marie Čížková

III. třída – školní rok 1950–1951

Nejlepší žáci: Miroslav Maňák, Božena Horáčková, Boleslav Kristek, Helena Placandová

Ve III. třídě bylo zapsáno 30 žáků, vyučování v této

třídě převzal učitel Tomáš Fiala.

Červen 1951

Administrátor Vladimír Petrů, učitel Tomáš Fiala

1. řada zleva: Miroslav Papež, Josef Štach, Jakub Blažej, Miroslav Maňák, Josef Žážo, Karel Kovačik

2. řada zleva: Božena Horáčková, Františka Jurigová, Marie Veselá, Gertruda Langerová, Vlasta Zvonková, Slavomíra Jurigová, Božena Čechmánková

3. řada zleva: Helena Placandová, Marie

Österreicherová, Anna Jurigová, Olga Jurigová

4. řada zleva: Bertin Huspenina, Edvin Schneider, Jaroslav Nešpor, Stanislav Kratochvíl, Miroslav Dohnal, Marie Zemková

5. řada zleva: Eva Zemánková, Josef Zemánek, Boleslav Kristek, Josef Petřík

1. září 1951 odešel z pavlovské školy na nové působiště do Dolních Věstonic učitel Tomáš Fiala. V Pavlově působil od 1. září 1945. Na jeho místo nastoupil učitel Zdeněk Líbal, který dříve působil v Novosedlích.

Učitelský sbor se skládal z těchto vyučujících:

Květoslava Hobžová – vyučování převzala v I. třídě.

Karel Prokop, ředitel školy převzal II. třídu.

Zdeněk Líbal převzal III. třídu.

Ve školní kronice je vykazován průměrný prospěch

III. třída

Dějiny školy

v jednotlivých třídách za školní rok 1951/52 takto:

1. třída má průměrnou známku 2,2.

Nejlepšími žáky jsou Jiřina Kršková a Marta Macková. Celkem 6 žáků propadá.

2. třída má průměrnou známku 2,1. Nejlepšími žáky jsou František Jeřábek, František Nešpor a Anna Strapinová. Nepochodí nikdo.

3. třída má průměrnou známku 2,15. Nejlepšími žáky této třídy jsou Božena Hasalová, Marie Maňáková, Gertruda Langerová a Miroslav Maňák. Propadají celkem 4 žáci.

Školní rok 1952/53 byl zahájen za velké změny v uči-

nosti. Děti nedbalých i méně pracovitých je na škole velmi málo. V březnu 1953 nastala opět změna v učitelském kolektivu zdejší školy. Učitel Tomáš Fiala, který byl dnem 1. listopadu 1952 pověřen vedením školy odešel, 1. března 1953 na vlastní žádost do Příbyslavi. Na uvolněné učitelské místo nastoupila Jaroslava Horká, která byla současně pověřena vedením školy.

Rok 1953

Třídní učitelka: Ludmila Vaňková

1. řada zleva: Anna Čížková, Marie Padalíková,

Rok 1953

telském kolektivu. Ředitel školy Karel Prokop byl přeložen na vlastní žádost do Tachova v Čechách a učitelka Květoslava Hobžová do Soběslavi. Učitel Zdeněk Líbal byl dnem 1. září 1952 pověřen vedením školy. Učitelství byl doplněn učitelkami Danou Zikovou, která přišla z Litobratřic, a učitelkou Ludmilou Vaňkovou. Zdejší škola je jejím prvním učitelským místem. Dne 1. listopadu 1952 se vrátil z Dolních Věstonic na zdejší školu učitel Tomáš Fiala, který byl tímto dnem ustanoven učitelem pověřeným vedením školy. Dosavadní učitel pověřený správou zdejší školy Zdeněk Líbal byl přeložen na střední školu v Dyjácovicích. Dle školní kroniky bylo při hodnocení školní práce za 1. čtvrtletí 1952 konstatováno, že většina dětí je ukázněná a plní vzorně své školní povin-

Jiřina Kršková, Marie Foltýnová, Marie Vašíčková, Miloslava Chludilová

2. řada zleva: Ludmila Maňáková, Ludmila Petříková, Božena Plevová, Jan Králík, Inge Springerová, Ludmila Žážová

3. řada zleva: Anna Nešporová, Marie Štachová, Marta Macková, František Pavlík, Jan Malinko

4. řada zleva: Jan Antoš, Ladislav Pavlík, Rostislav Benáček, František Franta, Jiří Dohnal, Karel Novák

5. řada zleva: Petr Malinko, Zdeněk Strapina, Jan Riedl, ? Chyba, Jan Bednář, František Kovačik

6. řada zleva: František Čížek, Josef Nešpor

Dějiny školy

Rok 1954

Rok 1954

Třídní učitelka Ludmila Vaňková

1. řada zleva: Ladislav Maňák, Rudolf Kučera, Zdeněk Štoudek, ?, Jaroslava Strapinová, Jiřina Vašíčková, Ludmila Duhajská, Jaroslav Štoudek, Ladislav Kovačik, Jiří Števlják, Josef Pavlík

2. řada zleva: František Čechmánek, Josef Antoš, Josef Kratochvíl, Božena Števljáková, Jarmila Dekarová, Josef Zemek, Stanislav Králík, Jan Juriga, Josef Maňák

3. řada zleva: ?, Jiří Bednář, Vlastimil Dohnal, Anna Večerková, Miroslav Riedl, ?

Od 1. září 1955 byl pověřen správou školy učitel Antonín Kabela. Na školu byla roku 1956 přeložena učitelka Jiřina Hlavenková.

I. třídu (1. a 4. postupný ročník) převzala učitelka Svobodová, celkový počet žáků: 33

II. třídu s počtem žáků 28 převzala učitelka Hlavenková a III. třída (3. a 5. postupný ročník) byla přidělena řediteli školy Antonínu Kabelovi. V této třídě bylo 43 žáků.

Dne 5. září 1956 bylo konečně po mnoha letech čekání a slibování započato s generální opravou školy. Částka rozpočtu na opravy činila 90.000 Kčs. Rozpočet byl překročen, neboť oprava si vyžádala 150.000 Kčs.

Převážnou část zednických prací provedli místní dělníci Vít Benáček, Rudolf Foltýn, Antonín Michna, Karel Lukáš a Hynek Prát. Byla provedena výměna oken ze dvora, vybudovány splachovací záchody, vy-

budován byt pro ředitele školy, dále byla provedena oprava střešní krytiny a nová fasáda budovy na dvoře.

Školní rok 1959/60

V listopadu 1959 bylo místním národním výborem zakoupeno 30 kusů nových školních lavic. – V obci je tendence sestupná, někteří lidé se stěhují zpět do vnitrozemí, proto ke konci škol. roku je proti minulému roku úbytek 11 žáků. Ze 78 žáků propadá 5.

Z výletu žáků v červnu 1960:

zleva sedící: Tomáš Števlják, Stanislav Koneček, Josef Pavlík, Štěpán Kudláč, Josef Nešpor

zleva stojící: Jiří Šilinek, Stanislav Zemek, Zdeněk Duhajský, ?

Dějiny školy

Školní rok 1960/61

V tomto roce se zdejší škola přihlásila do soutěže o pionýrský hektar cti (kukuřice), pořádané redakcí Rovnosti a Čs. rozhlasu v Brně.

Snímek: Po práci v kukuřičném poli

zleva: Stanislav Zemek, Josef Juriga, Štěpán Kudláč, Anna Strmisková, Růžena Števljáčková, Dana Bendová, Jiřina Zemková, Anna Štoudková

A jak skončila soutěž? Pavlovská škola byla na 19. místě v Brněnském kraji, na okrese Břeclav na 4. místě.

Snaha byla velká, plevelu bylo až až!!!

Po práci v kukuřičném poli:

1. řada zleva: klečící – Vl. Medlík, Josef Pavlík, Stanislav Michačík, Jan Kabela (plačící)

2. řada zleva: klečící – Josef Antoš, Josef Martinec, Zdeněk Chludil

3. řada zleva: stojící – Tomáš Števlják, Marie Chramostová, Jaroslava Strapinová, Ludmila Duhajská, Jiřina Vašíčková, Marie Polášková, Stanislav Zemek, Pavel Kabela (stojící před Zemkem)

Školní rok 1960/61

Počet žáků na začátku školního roku 73, v pololetí 68 a na konci školního roku 67 žáků.

Učitelství kolektiv zůstal stejný jako v roce předcházejícím. Všichni tři učitelé Antonín Kabela, Anna Pazderková a Miluše Řezáčová bydlí v Pavlově.

V I. třídě vyučovala učitelka Anna Pazderková, ve II. třídě (2. a 4. postupný ročník) vyučovala učitelka Miluše Řezáčová a ve III. třídě, kdy byl 3. a 5. postupný ročník, vyučoval ředitel školy Antonín Kabela.

I. třída dne 1 září 1960

V I. třídě bylo celkem 18 žáků, z toho 8 dívek a 10 chlapců.

Nejlepší žáci během školního roku: Jarmila Chramostová, Jarmila Kudláčková a Vladimír Števlják

Na snímku:

1. řada zleva: Terezie Lukášová, Jarmila Chramostová, Jan Ťapaj, Petr Klement

2. řada zleva: Dana Bendová, Jiřina Nováková, Vladimír Števlják, Pavel Dufka

3. řada zleva: Ota Ovisek, Zdeňka Jurigová, Jarmila Kudláčková, Emilie Zvonkou

4. řada zleva: Ludmila Benáčková, Miroslav Hutr (s nakloněnou hlavou)

Dějiny školy

I. třída 1960

5. řada zleva: Jan Maňák, Jan Kovačik, Jarek Malinko,
Karel Bednář
třídní učitelka Anna Pazderková a učitelka mateřské
školy Jiřina Hrubá

II. třída dne 1. září 1960

Ve II. třídě bylo celkem 27 žáků.
Nejlepší žáci: Růžena Števljáková – 4. post. ročník,
Zdeněk Kocourek – 2. post. ročník

Na snímku:

1. řada zleva: Štěpán Kudláč, Zdeněk Kocourek, Jana
Večerková, Stanislav Koneček, Zdeněk Chludil
2. řada zleva: Marie Chramostová, Anna Štoudková,
Jiřina Zemková, Božena Padalíková, Anna Jurigová
3. řada zleva: Josef Juriga, Josef Števlják, Josef
Strapina, Stanislav Michalčík, Oldřich Maňák
4. řada zleva: Josef Martinec, Zdeněk Juriga, Jiřina
Jurigová, Alena Švecová, Ivana Dobešová

II. třída 1960

Dějiny školy

5. řada zleva: Anna Strmisková, Jana Čížková, Jindřich Čížek, František Urbanec (je vidět jen část)

6. řada zleva: Marie Švecová, Růžena Števljáková, Miroslav Duhajský

stojící: Marie Polášková, Hilda Strmisková

Třídní učitelka: Miluše Řezáčová

Vašíčková, Fero Ďuriš

Třídní učitel: Antonín Kabela, ředitel školy

V době prázdnin roku 1960 bylo provedeno malování tříd a chodby. Od února 1961 byl v kanceláři školy zřízen telefon, a to nákladem SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy). Úřední hovory hradil místní národní výbor.

Pro školu byla téhož roku získána starší rozhlasová ústředna, jejíž oprava si vyžádala částku 3.500 Kčs.

III. třída dne 1. září 1960

III. třída 1960

Na snímku III. třída, t.j. 3. a 5. postupný ročník.

Ve třídě bylo celkem 28 žáků, z toho 17 dívek a 11 chlapců.

Nejlepší žáci: Jaroslava Strapinová – 5. post. ročník, Zdena Števljáková – 3. post. ročník, Jana Dufková – 3. post. ročník

Na snímku:

1. řada zleva: Irena Ďapajová, Josef Pavlík, Oldřich Kocourek

2. řada zleva: Božena Martincová, Zdenka Števljáková, Miluše Nováková

3. řada zleva: Dana Strapinová, Dana Hrabalová, Jaroslav Štoudek, Anna Klvačová

4. řada zleva: František Čechmánek, Zdeněk Štoudek, ?, Libuše Benáčková

5. řada zleva: Jaroslava Večerková, Božena Večerková, Miluše Šťastná, Josef Antoš, Jaroslava Strapinová

6. řada zleva: Josef Čechmánek, Jana Dufková, Jiřina

I. třída – 1964

1. řada zleva: Jarmila Michalčíková, Marta Konečková, Jan Kabela, Valentin Vajay

2. řada zleva: Helena Šťastná, Stanislav Juriga, Tomáš Maňák, Antonín Michna

3. řada zleva: Ladislav Bílek, Alžběta Benáčková, ?, Anna Zemánková

4. řada zleva: Marie Jurigová, Oldřich Bednář, Ilona Jeřábková, František Marada

5. řada zleva: Emilie Strapinová, Jarmila Polášková, Emilie Foltýnová, Marcela Vavraczová

stojící: třídní učitelka Anna Pazderková, Blanka Slámová, Dalibor Martinec, Jana Šilinková, ?, Emilie Moresová, Dáša Hoduláková, Alena Vilímcová

Další oprava školy byla provedena v roce 1964, do tříd se daly nové parkety.

Dějiny školy

I. třída 1964

V. třída 1967

V. třída – školní rok 1967/68

1. řada zleva: P. Uherková, M. Janásová, I. Jeřábková, H. Šťastná, J. Michalčíková, R. Barvířová, A. Konečková, M. Zemčíková

2. řada zleva: J. Kabela, J. Mach, A. Zemánková, M. Wawraczová, M. Štrbíková, D. Hoduláková, E. Foltýnová, T. Maňák

3. řada zleva: ředitel školy A. Kabela, L. Pavelka, V. Vajay, A. Michna, F. Marada, J. Zelinka, A. Čáp, B. Kaidl

Koncem roku 1974 byla ve zdejší škole zahájena generální oprava elektroinstalace, která si vyžádala částku 78.000 Kčs.

Protože celostátním trendem bylo zrušit málotřídní školy a vytvářet úplné devítiletky, byla 1. září 1975 škola v Pavlově zrušena. Ředitel školy Antonín Kabela odešel na školu do Sedlece. Pavlovská škola byla začleněna do ZDŠ v Dolních Věstonicích, kde byl ředitelem František Sekanina. V Pavlově zůstala jen jedno-

Dějiny školy

třídka, ve které učitelka Halasová vyučovala 22 žáků – 2. a 4. postupný ročník. 1. ročník začal dojíždět do Horních Věstonic, 3. a 5. postupný ročník do Dolních Věstonic.

Ve školním roce 1976/77 došlo opět ke změně, v Pavlově byla samostatná 1. třída s počtem 14 žáků, z toho 5 z Milovice a 9 z Pavlova. Tato třída byla začleněna do ZDŠ Milovice, kde ředitelem školy byl Jaroslav Bulíček.

Od 1. září 1977 se ve zdejší škole nevyučuje. Od té doby, stejně jako v 18. století navštěvují pavlovské děti školu v Dolních Věstonicích.

Od roku 1977 budova zdejší školy chátrala a chátrala. Roku 1993 byla zahájena generální oprava školní budovy, která se nacházela již ve značně dezolátním stavu. Pro nedostatek finančních prostředků byly sta-

Chátrající školní budova (J. Pavůčková 1990)

vební práce předčasně pozastaveny.

Roku 1995 byly opět zahájeny stavební práce na školní budově. Byla vyměněna okna, budova dostala novou střechu a byla provedena sanace, aby zmizela vlhkost zdí. Dále byl proveden svod odpadových vod do kanalizace.

Celkem navštěvuje 52 pavlovských žáků školu v Dolních Věstonicích, která je financována ministerstvem školství, prostřednictvím Okresního úřadu Břeclav. Také obec Pavlov přispívá na provoz této školy, částkou 3.200 Kč na jednoho žáka.

Jelikož se někteří rodiče domnívají, že úroveň výuky je na mikulovských školách kvalitnější, ukončilo 12 pavlovských žáků školní docházku v Dolních Věstonicích a pokračují v Mikulově. Tento počet žáků se každým rokem zvyšuje.

Plánovaná obnova školy v Pavlově ustává, neboť veškeré snažení ztroskotává na faktu, že pro nízký počet

žáků (celkem 52), jsou náklady na provoz školy příliš vysoké. Zůstává nedořešena otázka, co se stavebně nedokončenou školní budovou.

Učitelé od roku 1611 do roku 1877 v Pavlově

Bernhard Nickel, školský mistr v Pavlově v r. 1611

Vollmost František, zemřel 13. března 1812

Schwarzenbrunner František, zemřel 6. ledna 1841

Schulz Josef, provizor, na škole do 3. července 1841

Jellinek Václav, zemřel 15. března 1853

Kraus Ondřej, provizor, působil v Pavlově do června 1853

Wlahovsky Petr, zemřel v srpnu 1853

Kraus Ondřej, učil znovu v Pavlově

od 6. prosince 1854

Urban Florean, zemřel 9. května 1864

Schön Josef, od 29. září 1864 do 1. února 1875,

jako učitel, 1. února 1875 jmenován nadučitelem

Urban Josef, od roku 1864 do roku 1867 podučitel

Haschka Tomáš, od roku 1867 do roku 1871 podučitel

Kellner Karel, od roku 1873 do roku 1875 podučitel

Potůček Vilém, od roku 1875 do roku 1877 podučitel

Nadučitelé, řídicí učitelé a učitelé pověřeni vedením školy v Pavlově

1875–1896 Schön Josef, řídicí učitel, koncem července 1896 odešel do starobního důchodu

1896–1909 Stöffel Siegmund, řídicí učitel, od září 1896 do roku 1909

1909–1910 Veitl Arnošt, interní řídicí učitel školy

1910–1915 Hofmann Stephan, řídicí učitel do roku 1915, kdy odešel na vojnu

1915 Fiala František, učitel, 27. září 1915 pověřen vedením školy. Dne 19. listopadu 1915 odešel na zdravotní dovolenou, do Pavlova se již nevrátil. Jeho funkci převzala učitelka Hermína Hannaková

1915–1916 Hermína Hannaková, učitelka, od 19. listopadu 1915 pověřena vedením školy

1916 Frank Otto, pověřen vedením školy od 1. ledna 1916 do 18. listopadu 1916, kdy byl mobilizován do války

1916–1918 Hannaková Hermína, učitelka, pověřena vedením školy od 19. listopadu 1916 do 10. listopadu 1918

1918–1920 Hofmann Stephan, řídicí učitel (vrátil se z války), od 11. listopadu 1918 do 30. listopadu 1920, kdy odešel na školu do Mikulova

1920–1921 Friedrich František, učitel, pověřen ve-

Dějiny školy

dením školy od 1. prosince 1920 do 30. července 1921

1921–1925 Veitl Arnošt, řídící učitel, od 1. srpna 1921 do 23. února 1925, kdy odešel do Dolních Věstonic

1925–1926 Friedrich František, učitel, od 24. února 1925 do 30. června 1926 pověřen vedením školy

1926–1929 Krämmer Josef, řídící učitel, od 1. července 1926 do 31. srpna 1929

1929–1939 Friedrich František, učitel, od 1. září 1929 do roku 1934 provizorní řídící učitel školy. Od roku 1934 do 20. září 1939 řídící učitel školy (pak byl povolán na vojnu)

1939–1940 Schadová Gertruda, učitelka, pověřena vedením školy od 21. září 1939 do roku 1940, kdy odešla na školu do Mikulova

1940–1943 Hieblová Margareta, učitelka, pověřena vedením školy do 11. dubna 1943, kdy se vrátil řídící učitel František Friedrich po válečném zranění

1943–1945 Friedrich František, řídící učitel školy, po uzdravení, t.j. od 12. dubna 1943 do 22. dubna 1945

Řídící učitelé od roku 1945

1945–1952 Prokop Karel, řídící učitel, od 1. září 1945 do 31. srpna 1952, kdy odešel na vlastní žádost do Tachova v Čechách

1952 Líbal Zdeněk, učitel, pověřen vedením školy od 1. září 1952 do 31. října 1952, kdy odešel do Dyjákovic na střední školu

1952–1953 Fiala Tomáš, učitel, od 1. listopadu 1952 do 16. února 1953 pověřen vedením školy. Odešel na vlastní žádost do Přibyslavi

1953–1955 Horká Jaroslava, učitelka, od 1. března 1953 do 31. srpna 1955 pověřena vedením školy

1955–1975 Kabela Antonín, ředitel školy. V Pavlově působil od 1. listopadu 1953 nejdříve jako učitel, pak nastoupil základní vojenskou službu. Po návratu dne 1. září 1955 jmenován ředitelem školy. 1. září 1975 odešel na ZDŠ do Sedlece

Od 1. září 1975 byla pavlovská škola začleněna do ZDŠ v Dol. Věstonicích.

Počet žáků v Pavlově od roku 1878 do roku 1945

(podle německé školní kroniky)

školní rok	počet chlapců	počet děvčat	celkem
1878–1879	99	86	185
1879–1880	101	87	188
1880–1881	107	91	198
1881–1882	112	96	208
1882–1883	111	100	211
1883–1884	110	105	215
1884–1885	105	104	209
1885–1886	107	105	212
1886–1887	107	109	216
1887–1888	108	114	222
1888–1889	108	105	213
1889–1890	108	100	208
1890–1891	108	101	209
1891–1892	114	98	212
1892–1893	105	89	194
1893–1894	102	99	201
1894–1895	104	107	211
1895–1896	109	110	219
1896–1897	113	116	229
1897–1898	114	113	227
1898–1899	117	117	234
1899–1900	119	108	227
1900–1901	102	119	221
1901–1902	123	105	228
1902–1903	123	97	220
1903–1904	115	100	215
1904–1905	113	90	203
1905–1906	101	97	198
1906–1907	111	101	212
1907–1908	104	96	200
1908–1909	104	96	200
1909–1910	106	98	204
1910–1911	100	104	204
1911–1912	89	109	198
1912–1913	97	120	217
1913–1914	100	118	218
1914–1915	107	107	214
1915–1916	109	116	225
1916–1917	104	122	226
1917–1918	114	119	233
1918–1919	119	123	242
1919–1920	114	125	239
1920–1921	113	118	231
1921–1922	105	111	216
1922–1923	95	96	191
1923–1924	90	92	182

Dějiny školy

1924–1925	86	81	167	1969–1970	45
1925–1926	90	71	161	1970–1971	46
1926–1927	89	69	158	1971–1972	50
1927–1928	90	74	164	1972–1973	53
1928–1929	103	73	176	1973–1974	38
1929–1930	95	75	170	1974–1975	38
1930–1931	105	78	183	1975–1976	14
1931–1932	104	80	184		z toho 5 žáků z Milovic
1932–1933	107	88	195		
1933–1934	106	88	194		
1934–1935	100	88	188		
1935–1936	97	76	173		
1936–1937	87	73	160		
1937–1938	86	74	160		
1938–1939	84	71	155		
1939–1940	70	53	123		
1940–1941	56	52	108		
1941–1942	46	49	95		
1942–1943	45	51	96		
1943–1944	49	60	109		
1944–1945	48	55	103		

Počet žáků v Pavlově od roku 1945 do roku 1976

školní rok	počet žáků	poznámky
1945–1946	67	
1946–1947	73	
1947–1948	71	
1948–1949	nelze zjistit	
1949–1950	83	
1950–1951	79	v září byla otevřena 3. třída
1951–1952	82	
1952–1953	89	
1953–1954	87	
1954–1955	nelze zjistit	
1955–1956	95	
1956–1957	104	koncem školního roku 100
1957–1958	100	koncem školního roku 89
1958–1959	89	
1959–1960	80	koncem školního roku 78
1960–1961	73	koncem školního roku 67
1961–1962	80	koncem školního roku 77
		(z počtu 80 navštívilo školu 13 žáků z Milovic)
1962–1963	nelze zjistit	
1963–1964	66	z toho z Milovic 14 žáků
1964–1965	66	
1965–1966	nelze zjistit	
1966–1967	61	z toho z Milovic 9 žáků
1967–1968	59	z toho z Milovic 10 žáků
1968–1969	59	

Budova mateřské školy (M. Martišová, 1965)

Mateřská škola v Pavlově

Dne 16. října 1945 bylo zahájeno vyučování na zdejší mateřské škole, kde bylo přihlášeno 25 dětí, z toho 10 chlapců a 15 děvčat. První učitelkou byla Ema Leebová, která byla pracovně podřízena řídícímu učiteli obecné školy.

Do roku 1946 byla mateřská škola umístěna v domě, který se nacházel v Družstevní ulici mezi domy čp. 114 a čp. 115. Dům byl později zbourán.

Mateřská škola byla pak přemístěna do domu čp. 10, kde se po četných a větších úpravách nachází dosud.

Učitelka Ema Leebová působila v Pavlově krátkou dobu, dnem 1. prosince 1945 byla z rodinných důvodů přeložena do Mor. Žižkova. Postupně pak působily ve zdejší mateřské škole učitelky i nekvalifikované síly: Františka Klimešová, Olga Nešporová a Růžena Brančíková. Působily zde v časovém rozpětí od 1. prosince 1945 do 31. srpna 1946. Od 1. září 1946 do 31. srpna 1947 zde působila Josefa Dobešová.

Ve zdejší mateřské škole se vyučovalo pouze dopoledne od 8.00 do 12.00 hodin. Celodenní provoz od 8.00 do 12.00 hodin a od 13.00 do 17.00 hodin byl zahájen až 1. července 1947. K 1. září 1947 bylo v ma-

teřské škole zapsáno 12 chlapců a 13 děvčat. Vyučování však nebylo zahájeno, neboť nebyla náhrada za učitelku Dobešovou, která byla dnem 31. srpna 1947 přeložena do Vranova. Teprve 1. listopadu 1947, dnem nástupu učitelky Aleny Pálkové, bylo vyučování v mateřské škole opět zahájeno.

Ředitelky mateřské školy, které zde působily od roku 1946:

1. 9. 1946–31. 8. 1947	Josefa Dobešová
1. 11. 1947–31. 8. 1949	Alena Pálková
1. 9. 1949–20. 10. 1950	Růžena Vaňková
21. 10. 1950–31. 5. 1951	Jiřina Stávková
1. 6. 1951–9. 5. 1952	Helena Svadbíková
10. 5. 1952–31. 8. 1956	Eliška Paroulková
1. 9. 1956–31. 3. 1957	Jiřina Kohútová
1. 4. 1957–31. 12. 1958	Jiřina Hlavenková
1. 1. 1959–31. 8. 1963	Jiřina Hrubá, provd. Zvonková
1. 9. 1963–31. 8. 1991	Jiřina Topolanská
1. 9. 1991 dosud	Jítka Poňuchálková

Rok 1947

zleva sedící: Václav Závada, Miloslava Chludilová, Jaroslav Závada

zleva stojící: Anna Kršková, Jiří Dohnal, Josef Štach, Stanislav Kratochvíl, Josef Kovačik, Marie Čížková, Božena Hasalová, učitelka Josefa Dobešová

Rok 1950

Budova mateřské školy byla později prostorově nevyhovující. Proto byla v červenci 1965 zahájena přístavba a generální oprava budovy. Po dobu přestavby, která trvala od července 1965 do jara 1966 byla mateřská škola přestěhována do budovy MNV – do zasedací místnosti. Provizorní kuchyně a jídelna mateřské

školy se po dobu oprav nacházely v domě čp. 29. Celková oprava si vyžádala 536.000 Kčs. Vnitřní vybavení si vyžádalo dalších 77.000 Kčs.

V roce 1978 došlo k další opravě mateřské školy, byla provedena výměna všech oken.

Dále se vykazují další opravy a úpravy:

V červenci 1980 byla provedena nová omítka na celé budově MŠ. Téhož roku byl zakoupen nový nábytek do třídy v hodnotě 15.000 Kčs.

V roce 1981 byla zakoupena shrnovací stěna pro rozdělení třídy na dvě místnosti, náklady činily 5.149 Kčs. Byl také vybaven školní dvorek (skluzavky, průlezky, lavičky, stolky), výdaje činily 15.000 Kčs.

V dubnu téhož roku poškodila vichřice střechu MŠ, tato byla opravena za spolupráce MNV a JZD.

Na jaře 1989 byla provedena fasáda celé budovy mateřské školy, byly zabetonovány žumpy a vjezdová plocha ke sklepu. Na tyto opravy uvolnilo JZD Pálava pro mateřskou školu celkem 78.903 Kčs.

Na jaře 1990 poškodila vichřice štít na přilehlých skladech budovy mateřské školy, opravu hradilo JZD – celkem 1.080 Kčs.

Zdejší mateřskou školu navštívilo v průměru 30 dětí. Nejvyšší stavy byly v letech 1985 a 1986, kdy celkový počet dětí činil 35. Až do roku 1991 bylo v provozu jen jedno oddělení, vedené dvěma učitelkami. Teprve zmíněného roku byly otevřeny dvě třídy, z nichž jedna byla elokována v Horních Věstonicích. V roce 1997 bylo zapsáno 34 dětí, z toho 16 v Pavlově a 18 v Horních Věstonicích. Od září 1994 dojížděly do Pavlova i 4 děti z Milovic.

Obecní úřad dotuje provoz mateřské školy, který je celodenní kolem 35.000 Kč ročně. Rodiče přispívají částkou 150 Kč měsíčně. Investice do opravy a do dovybudování mateřské školy v roce 1999 byly vysoké. Prováděla se plynofikace topení za 147.000 Kč a výměna plechové střechy a okapů za 82.000 Kč. Veškeré výdaje uhradil Obecní úřad.